

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 13. Hujus Concilii Canones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 861.

Anaxios, id est, indignus! secundum Definitionis formulam. Legatis Zacharia & Rodoaldo cum quibusdam aliis idem clamantibus & condemnationem confirmantibus, Ignatius stabat in medio cooperatus centonibus, quos ei prius de industria iniecerant.

§. XIII.

Hujus Concilii Canones.

Nic. ep. 10.
p. 355.

Altera quoque Sessio habita, in qua de Cultu imaginum non serio, sed in speciem egerunt; hanc enim causam petendi Legatos Imperator obtenderat, et si vix ulli superessent Iconoclastæ. In ea igitur Sessione ex composito lecta est Epistola Papæ ad Imperatorem data, cujus in superioribus Sessionibus nulla mentio facta, sed misere truncata & corrupta, ita ut nihil appareret, quod Ignatius faveret, aut Photio adversaretur. Concilii vero Acta in duas partes divisa sunt, quarum una ad Ignatium & altera ad Imagines pertinet; hinc forte etiam Concilium primum & secundum in Basilica Apostolorum celebratum nominatur.

Canones Septendecim conditi, quorum plerique ad Monachos & Monasteria spectant. Nulla sine consensu Episcopi ædificentur Monasteria, & in Tabulario Episcopatus Commentarius omnium Bonorum Monasterii asservetur. Episcopis

ap. Th. Bals.
p. 549.

Zonar. p.
238.
s. 7.

pis nova fundare Monasteria ex redditibus Ecclesiarum suarum non liceat. Nemo vestem Monasticam induat, nisi præsente Præposito, cui futurus est subditus, & post tres probationis annos. Monachi nihil proprium possideant. Non egrediantur e suis Monasteriis, nec in alia transeant, nec in domos Sæcularium hominum divertant. Præpositi autem fugitivos persequantur, & captos custodiæ tradant. Nempe furentibus Iconoclastis Principibus permulti e Monasteriis fugere, quod demum possent, compellebantur; unde postea abusus ortus est.

Ad Schismatis occasionem præscindendam renovatur præceptum, ne Liturgia celebretur, aut Baptismus in Oratoriis domesticis conferatur. Nemo sub quocunque prætextu a Communione sui Episcopi se separet, donec in Concilio iudicatus & condemnatus fuerit. Pari modo Episcopi a suis Metropolitibus, & Metropolitæ a suo Patriarcha recedere non audeant, nisi forte aliquis Præsul Hæresim publice damnatam doceat. Nemo non videt, hos tres Canones in gratiam Photii & ipsius Sectatorum esse fabricatos, & in odium illorum, qui cum ipsis communicare recusabant, quod etiamnum Ignatium pro suo Patriarcha haberent. Ultimi vero duo Canones contra Photium pugnare videntur; nam

Sæculum IX.

A. C. 861.

c. 2.

c. 5.

c. 6.

c. 4.

c. 3.

c. 12.

prohi-

Sæculum IX.
A. C. 861.
 6. 16.

prohibetur, ne alius Episcopus in Ecclesia, cujus Episcopus luce fruitur, ordinetur, nisi abdicaverit, vel deseruerit Sedem suam per sex menses, & tandem statuitur, ne deinceps Laicus ordinetur Episcopus priusquam per omnes gradus Ecclesiasticos fuisset probatus, nec illud trahatur in exemplum, quod raro & ob singularem Ecclesiæ utilitatem factum, si aliquando eximiorum meritorum viri præter ordinem assumpti fuissent. Hac exceptione se ipsum exemptum volebat Photius, haud gravate laturus, si in futura tempora in Electione aliorum Regula strictissime servaretur. Quod spectat ad Canonem præcedentem sperabat adhuc, Ignatium ad abdicationem compelli posse.

§. XIV.

Ignatius persecutionem patitur.

Nicot. pag. 1207.
Theogn. p. 1270.
Post Theoph. IV. n. 31.

Ut vero compelleret, eum in Constantini Copronymi sepulchro, quod in eadem Ecclesia Apostolorum erat, includi iussit, tradiditque tribus viris crudelibus, qui Patriarchæ vultum venerabilem verberare non veriti, omnibus vestimentis usque ad solam interulam tempestate perfrigida spoliarunt, pronum expansis in modum crucis brachiis in pavementum marmoreum prostraverunt, & duabus septimanis in carcere detentum